

til Sundhedsstyrelsens Vejledning vedrørende lands- og landsdelsfunktioner, hvor der forudgående skal foreligge kaution fra hjemamtet. Hjemamtet har pligt til at kautionere, såfremt det efter en lægelig vurdering er nødvendigt, at patienten bliver behandlet på landsdelsniveau.

Det beror i hvert enkelt tilfælde på en lægefaglig vurdering, om behandling af en aktuell sygdom kan betragtes som en lands- og landsdelsfunktion. Sundhedsstyrelsen kan i tvivlstilfælde foretage en konkret lægefaglig vurdering i henhold til vejledningen og på baggrund af de i øvrigt i sagen foreliggende lægelige oplysninger.

Det skal understreges, at Sundhedsstyrelsen alene kan afgive en vejledende udtalelse til amtskommunen.

Sådanne sager indbringes oftest for Sundhedsstyrelsen på foranledning af den involverede patient. Sundhedsstyrelsen har over for mig oplyst, at der årligt er cirka 10 sager, og at amterne almindeligvis følger Sundhedsstyrelsens indstilling i sagerne.

Århus Amt har foretaget en nærmere gennemgang af antallet af leverkræftoperationer til patienter, der tidligere er opereret for tarmkræft. På baggrund heraf har Amtssundhedsdirektøren i Århus Amt den 8. januar 2002 i et brev til samtlige amtssundhedsdirektører konkluderet, at der ikke er nogen markant forskel i henvisningsmønstret, der kan tyde på, at lægerne uden for Århus Amt ikke henviser til denne behandling.

På baggrund af ovenstående finder jeg ikke anledning til at antage, at vi herhjemme generelt har et problem med mangelfuld henvisning af patienter til behandling på landsdelssygehuse af kasse-økonomiske årsager.

Spm. nr. S 269

Til integrationsministeren (9/1 02) af:

Peter Skaarup (DF):

»Hvad vil ministeren gøre, for at flygtninge og indvandrere på overførselsindkomst ikke samtidig kan opbygge en større formue, uden at myndighederne bliver opmærksomme på det og griber ind?«

Begrundelse

Af en artikel i B.T. den 9. januar 2002 fremgår det, at flere herboende personer af anden etnisk oprindelse end dansk har modtaget bistandshjælp i årevis, samtidig med at de ved at begå narkokriminalitet har opbygget en større formue.

Svar (24/1 02)

Integrationsministeren (Bertel Haarder):

Det gælder for flygtninge og indvandrere som for andre borgere i samfundet, at de har mulighed for at spare penge sammen, ligesom de frit har mulighed for at anvende deres opsparring.

Som begrundelse for spørgsmålet er der henvist til en artikel i B.T. den 9. januar 2002. Det fremgår af artiklen, at flere herboende personer af anden etnisk oprindelse end dansk har modtaget bistandshjælp i årevis, samtidig med at de ved at begå narkokriminalitet har opbygget en større formue.

Det kan i denne forbindelse oplyses, at der efter straffelovens § 75, stk. 1, er adgang til at konfiskere udbyttet ved en strafbar handling eller et hertil svarende beløb. Er der ikke tilstrækkeligt grundlag for at fastslå beløbets størrelse, kan der konfiskeres et beløb, som skønnes at svare til det indvundne udbytte.

Der er endvidere i medfør af straffelovens § 76 a adgang til at konfiskere udbytte fra ikke identificeret kriminalitet. Efter denne bestemmelse kan der ske konfiskation af en persons formuegoder, hvis den pågældende dømmes for alvorlig kriminalitet, som kan medføre betydeligt udbytte, og den pågældende ikke kan sandsynliggøre, at formuegodet er erhvervet på lovlige vis. Der vil endvidere kunne ske konfiskation af formuegoder, der tilhører den dømtes ægtefælle eller samlever eller selskaber, der kontrolleres af den dømte eller dennes nærmeste.

Efter § 76 a stilles der krav om, at den pågældende dømmes for en alvorlig lovovertrædelse, men der stilles ikke krav om, at udbyttet stammer fra denne lovovertrædelse. Bestemmelsen kan f.eks. anvendes, hvis en person, der er dømt for omfattende narkotikakriminalitet, også efter konfiskation af udbyttet fra disse forhold er i besiddelse af større formueværdier, eksempelvis i form af større pengebeløb eller fast ejendom, lystfartøj, bil mv., og det efter oplysningerne om den dømtes (lovlige) indtægter forekommer